

Абитуриентките Силвия и Мария: Медиите показват само отрицателната страна на училището

2008-04-29 00:58:03

Две 18-годишни ученички за алкохола, наркотиците, чалгата, бала, училището и чата в Интернет

Силвия и Мария. Снимки: e-vestnik

От медиите човек ще разбере, че учениците в България бият учители, стрелят с газови пистолети, правят стриптийз пред директорския кабинет, снимат се в порноклипове и се напиват като за последно. Училището изглежда като най-лошото място, където децата могат да попаднат, за да се превърнат в агресивни, пропаднали и опасни. Така ли е наистина и какво мислят самите ученици? 18-годишните Силвия В. и Мария Н., ученички последна година в столична гимназия, които се съгласиха да разкажат какво се случва днес в българското училище. Разговорът започна с гледането на един клип в Интернет, на който се вижда как ученици в час се подиграват и бият учителката си. Двете абитуриентки не останаха очаровани от поведението на своите връстници.

Училището

- Ако човек даде думата на ученика, какво му се иска да каже? Всички говорят за вас някакви работи, изкарват ви, че биете учители, че сте пропаднали?

Силвия: В интерес на истината има много такива. Особено момчета. В нашето училище обаче сме повече момичета и е по-спокойно. А и учителите ни държат много строго.

Мария: В нашето училище царува повече лицемерие, отколкото агресия. Дисциплина си има и това се усеща. И то е много важно, защото така учителят даже ти печели уважението.

- Как ви се отрази учителската стачка?

Мария: Съвсем малка част от учениците излязоха да протестираат с учителите. Повечето я подкрепят, обаче само от вкъщи, на приказки. А можеше обществото да се вдигне.. А и медиите не отразяват нещата както са в действителност. Те отразяват само, че учителите искат да си повишат заплатите на 100% веднага. А учителите искаха да се обновят и сградите, самата техника, изобщо качеството на обучение да се повиши. Но това не беше отразено от медиите. Това малко увеличение на заплатите, което обещаха, няма и да се получи. Аз съм сигурна. Общо взето в България тия неща трудно могат да се променят.

Силвия: ...а учителската работа е много неблагоприятна, и супер ниско платена...

То и никой не ходи на училище, по девет човека най-много се събираме. Всички ходят на работа, на курсове. Работят като сервитьори, бармани. Повечето са сервитьорки, общо взето всеки гледа да изкара пари. И изкарват добри пари в интерес на истината. 70-80 лева на ден кой ти ги дава? Една съученичка толкова изкарва. Обаче след това си има яко проблеми с учителите.

Мария: Почти всички приемат училището като задължение...

Силвия: Загуба на време по-скоро.

Мария: Толкова сухо е станало и самото преподаване, и уроците, ако учителят не направи интересен часа... Всички ученици приемат училището като задължение. Материалът не е направен така, че да ти привлече вниманието. Всичко е сухи статистики.

Силвия: То може и изобщо да не си губиш времето като ходиш там. Аз досега уча само от учебника, хващам си учебника и научавам същото, няма никаква разлика.

- Учениците уважават ли въобще учителите?

Мария: Да, уважават ги. Но уважението не идва само, това зависи от учителя.

Силвия: Зависи, просто учителят сам трябва да ти вдъхне респект.

- Този клип, в който ученик бие учителката си, според вас в какво

училище е? Възможно ли е да се случи в много училища?

Мария: Според мен е някъде в провинцията, не в някакъв голям град...

Силвия: Възможно е навсякъде да се случи това нещо. При нас е по-затегнато, но много приятели са ми разправяли, че са правили същото с учителки.

Мария: В училището не трябва да е прекалено строго, но не трябва и да е разпуснато, да не е слободия. Трябва да се знае дистанцията между учителя и ученика. И когато го няма това уважение между тях, трябва да се поработи с това дете, затова има психолози и директори... И ако трябва наказания, да ги налагат.

- Не ви ли се струва, че този клип и това, което дават по телевизиите, създават грешен образ на учениците въобще, все едно, че всички са такива...

Мария: Не всички са такива. За хората с ограничени представи, за които реалността е това, което виждат по телевизията, е нормално да си помислят такова нещо. Но малко ученици се държат по този начин. По телевизията се излъчват лошите и пикантни неща, няма да дадат нещо обикновено, един обикновен час в училище никога няма да се излъчи. Затова хората мислят само за отрицателните страни на учениците и на учебните заведения общо. Затова като излъчат този клип и като има още няколко такива, всички си мислят, че това е реалността, а тя всъщност не е такава.

Силвия: Макар че има доста такива случаи...

Мария: Момчетата са по-диви. Макар че има такива единици и в нашето училище, те веднага се стопяват. Директорката е много строга в това отношение и...

Силвия: ...за най-малкото нещо изключва. Изключи хора от 12-ти клас миналата година. И то пет човека от един клас. Заради отсъствия, цигари и алкохол в училище. А то даже не беше в училище, а беше до училище...

Мария: По наредба на отсрещния тротоар можеш да пушиш, но не и на тротоара, на който се намира училището. Там не можеш. И са хванали момиче на отсрещния тротоар, тя не нарушава закона. Обаче директорката е минала покрай нея и веднага се е заяла. Просто тази жена е анти-ученически настроена, не знам.

Алкохолът и наркотиците

Мария: Аз пия с мяра. Напоследък рядко пия и алкохолът не ми създава удоволствие, не ми е интересно, плюс това ми влияе зле, доста ме заболява главата. Цигари не пуша.

Силвия: Рядко се случва, обаче като се пие, се пие по много. Повечето на нашата възраст, казват, колко е готино, айде да се напием тая вечер, да се размажем като прасета и после да повръщаме цяла нощ... Иначе почнах цигарите в девети клас и то от гъзария. Защото аз не съм общителен човек и никой не ме приемаше. И почнах да пуша, за да съм от готините, нали разбирате. И оттогава не мога да спра. И не искам май... Веднъж се натрових с водка "Флирт", една година после не пих водка. Няма да забравя тогава какво беше, просто бях в несвяст, биха ми шамари, просто от три малки чашки...

Силвия: Аз съм се прибирала мъртвопияна в нас, карала съм хора от улицата да ме прибират вкъщи, баба ми си мислеше, че съм алкохоличка. Но това беше поради лошата компания, с която излизах, вече не правя такива работи. Като бяхме по-малки, имаше и друго, да покажем колко можем да пием, айде на екс, смесваш джин с водка и си дотука. Майка ми ме е виждала, карала ми се, накрая спира да ми говори и ме оставя да си троша главата. Така и с цигарите, кара ми се, говори ми, че е вредно и накрая каза, ми поне си купувай по-хубави цигари, а не някакви боклуци. Тя какво може да ми каже, като съм решила да пуша или да пия? Няма да ме накара да спра, а ще ме кара просто да я лъжа. Така поне знае, че ѝ казвам всичко.

Мария: Баща ми също се натрови сериозно с алкохол. И сякаш получи алергия към алкохола, вече пийне ли малко, се подува целия. И то от ментета. Сякаш в момента ментетата са навсякъде. Поръчваш си водка „Финландия“, плащаш си за „Финландия“, а те ти сипват „Флирт“, и ти, ако не пиеш редовно, не можеш да усетиш разликата. Иначе аз толкова пияна не съм се прибирала.

- А наркотиците?

Мария: Трева и наркотици по купони не употребяваме. Аз съм пробвала марихуана, но както и цигарите, не ме привлича, никакво удоволствие не ми доставя и мога и без него... Иначе вече е доста на мода да пушиш

трева, не толкова да взимаш сериозни наркотици. Имам съученици и приятели, които не са зависими от това нещо, не пушат непрекъснато, обаче нямат нищо против, като се съберат на купонче и да си направят кефа, като пушат трева.

Силвия: Даже този въпросният, който е на самостоятелна подготовка, е пушил в класната стая, ама нямаше никой и не успяха да го хванат... Аз съм пушила трева, обаче не ми харесва. Само ми стана лошо след това. Защото я смесих с бира.

Заведенията

- Преди да навършите 18 години, пускаха ли ви в дискотеките, успяхте ли да влезете и да си поръчате алкохол?

Силвия: Преди ме пускаха в „Планетата”, успях да вляза няколко пъти в „БИАД”, после спряха да ме пускат. В „Планета Пайнер” редовно си ме пускаха, още като бях на 15 години и съм си седяла там до сутринта. Сега за сметка на това не ходя никъде...

Мария: Вътре можеш да си поръчваш всякакъв алкохол. Веднъж влезеш ли, всичко е твое. Освен ако няма някоя проверка, макар че на мен досега не ми се е случвало да попадна на проверка. Не знам кога ги правят и колко често.

Силвия: Ама те ги предупреждават и тогава спират да пускат, такива изненадващи проверки аз не знам да има. Те си имат връзки и ги предупреждават.

Мария: По кръчмите правят доста по-често проверки и са доста сериозни. Попаднах преди време на една такава проверка. Едно момиче за малко се размина да я вкарат в ареста и родителите ѝ да трябваше да я прибират. Тя имаше 18 години, но не си беше взела личната карта.

Силвия: А по едно време го бяха направили под децата под 18 години да се прибират в 10.30. Аз обаче бях с една приятелка, бяхме на 16 и ни спря полицаи. Обаче тя малко простичка и почна да се заяжда и ни пуснаха. Само ни питаха дали имаме лични карти, тя обаче почна да се заяжда, „Не, нямаме какво ви интересува дали имаме?!”

Момчетата

- По какви момчета си падате? Популярно ли е момичета на вашата възраст да ходят с по-възрастни мъже?

Мария: Да популярно е.....

Силвия: То и аз имах едно гадже, което беше на 33. Ама не беше за малко, за три години. Сега си имах едно гадже, което е на 19 години. От три дена ходим, то ме изнервя вече. Аз не искам да се чувствам като някакъв пубертет, ходим по улиците, той ме прегръща, целува ме, държи ме за ръката, аз това не го понасям. Това един зрял човек няма да го направи, поне се среща рядко.

- По-възрастните не са ли по-скучни?

Силвия: Зависи от човека. Тия на нашата възраст са по-големи егоисти, мислят само за себе си, или може би аз не съм попаднала на човека. Не те изслушват, няма да ти помогнат с нищо, ще ти кажат: „Не знам, оправяй се, ти си знаеш”, направо полудявам... Говорят си за компютри, коли, двигатели, такива неща, които мен не ме интересуват. И аз само седя и викам: „Да, да.” Или тръгвам да казвам нещо и той: „Знаеш ли какво Пежо видях и какво БМВ?!” Дразнят ме и с това, че много дават акъл, че едва ли не са преживели всичко. Понеже са момчета, си мислят, че са по-умни от мене.

Мария: Като тръгнеш да казваш нещо, те те подценяват, едва ли не: „Къде се бъркаш, ти не знаеш нищо!” Демек, продължавай да си мълчиш, не се намесвай в разговора. Младите са по-откровени и ти казват директно, че нещо не ги интересува. По-възрастните поне те изслушват, правят се, че им е интересно.

Силвия: Е, как, нали искат младо, трябва да направят някаква жертва...

След училище - в чужбина?

- Накъде след училище?

Мария: Искам да уча в чужбина

Силвия: Искам да уча в НСА и да стана треньорка.

Мария: Половината ни съученици искат да заминат извън България. Някои вече са приети в университети в чужбина. Една съученичка иска да учи право и отива в Лондон, защото университетът е доста по-престижен и може да си намери по-добра работа. Една друга приятелка иска да учи медицина и се ориентира към Германия. Просто местата, където най-добре можеш да научиш професията, са в чужбина, не са тук.

- Имате ли съученици, на които не им се учи много, но държат да запишат висше?

Мария: Еми да, те повечето са такива. Ще се пробвам да изкарам висшето в някой университет, пък какво от това, че не знам нищо, може да ми излезе късметът и да вляза. Имам един съученик, който се радва, че е изкарал 3.40 на изпита в УНСС и ликува, защото нищо не е знаел, отишъл е там и е изкарал тази оценка...

Силвия: Тази съученичка, която е сервитьорка, сега разчита само на мама и тати и парите си ги използва само за себе си и вика: „На мен не ми трябва да уча.“ Ама като почне да си плаща сметките сама, тогава ще види. Тая работа не е вечна, като станеш на години ти трябва сериозна професия.

- Мислите ли, че висшето образование помага човек да си намери по-хубава работа?

Мария: Тук помагат връзките, трябва да имаш сериозни връзки, за да стане нещо. Дори да имаш пет висши, не можеш да работиш някаква перфектна професия, да взимаш по 700 лева, че и повече, защото все ще има някой с дебели връзки, който ще е преди тебе. Навсякъде парите играят голяма роля. Тук, ако нямаш пари, си никой. Имаш ли пари в България, можеш да живееш като цар, нямаш ли пари, отиваш в чужбина. Там поне имаш доста по-добър шанс да изкараш някоя прилична сума. Миячът на чинии взима доста по-добри пари, отколкото тука. Една наша позната, която тук е била медицинска сестра, замина за Испания. Гледа стари жени, отива там, дава им лекарствата, помага им по няколко часа на ден, и взима 1000-2000 евро. И е доста добре, не се мъчи.

Силвия: Тук сервитьорките получават по повече от медицинските сестри. То ти е по-изгодно да станеш някоя сервитьорка, отколкото да се

блъскаш да учиш. Или да продаваш дрехи в мола....

- За какво си мечтаете?

Мария: Мечтая да си имам работа и къщичка в чужбина и в България. Работата да ми е в чужбина, да имам доста пътувания, да обикалям света, нещо такова. И, естествено, хубаво семейство, щастлив живот, пари, всичко най-най-най...

Силвия: Аз пък си мечтая за семейство, искам да се омъжа. Това ми е най-голямата мечта. Дори планове си правя на 25 да съм омъжена, а на 26 да имам дете. Искам да успея да стана добър треньор по конна езда на базата.

- Какво ви харесва и какво ви дразни в България?

Мария: България ме кефи, защото това си е моята държава, и съм свикнала тук, и аз съм българка, и аз имам този български манталитет и поведение и всичко си ми харесва тук, защото всички останали са като мен.

Силвия: Тук сме си свикнали да правим каквото си искаме, докато отидеш ли някъде другаде, няма как да стане това.

Мария: Единственото, което ме дразни е, че няма пари. С удоволствие бих останала тук, ако имах достатъчно пари, за да мога да живея наистина, а не да мизерствам. Българите, колкото са топли, толкова са и дръпнати. Има ги всякакви, обаче повечето са много изнервени в момента заради това безпаричие. Всеки се е променил, не може да бъде себе си, а е някакъв изнервен или алкохолизирал се тип. И колкото е по-труден животът, толкова повече се променят хората. А в България не е никак лесен. В Америка карат младите хора да работят и там ги променя животът още от малки. В България, си „пей сърце” с мама и тате, докато може, лекичко ни е на душичката, докато сме при мама и тати.

Абитуриентският бал

Мария: Подготовката за бала тепърва започва. Роклите са само някаква

малка формалност... Моята даже все още се шие. Харесах си една рокля и ми казаха, че точно тази рокля в тази модна къща струва 2000 и не знам си колко лева. А всъщност могат да ми я ушият за двеста и няколко... Всеки е дал над 200 лева за платове, аз съм дала 160 изобщо за роклята. Прекалено евтино всъщност. Хубавото е, че аз съм обградена от роднини, които са в тая сфера, стринка ми ще ми прави ноктите и прическата, тя има салон за красота. Леля ми пък работи в модна къща и тя ще ми шие роклята.

Силвия: Една съученичка е дала 850 лева за рокля, която всъщност е нищо, една черна, едноцветна, изчистена, 850 лева... Аз моята си я взех за един ден, защото знаех какво търся. Пък и имам някаква стандартна фигура и ми стана и направо си я взех. На мен роклята не ми беше най-големият проблем, с бижутата ще е най-трудно. Аз всякакви харесвам и то кое да избереш по-напред, като знаеш, че трябва да си избереш само едно. С обувките също, харесах си едни за 200 лева, майка ми не ще и да чуе... За момчетата е по-лесно на бала, един костюм, колата и айде. А ние – ноктопластика, гримьори, прически. Една прическа ти е 100 лева. Ноктопластика - 55 лева, бижутата, харесала съм си един пръстен, който е 150 лева, а отделно мойта рокля иска по-голямо бижу....

- Балът май се превръща в нещо като малка сватба, много похарчени пари, празненства, роднини...?

Мария: Аз смятах, че най-най близките, които мога да поканя, излизат 35 човека, ама то баби, дядовци, те нали вървят в комплект, вуйчо, вуйна с двете братовчедки, после леля и чичо там пак с цялото семейство, и то семейство по семейство и вече 40 човека няма къде да ги събера... Пък и всичките като излязат навънка, ходят да ти леят вода, да те изпращат, колите с балоните, то си е като сватба всъщност.

Силвия: Аз съм ги свела до 15 човека, ще се съберем у нас. Приятелите няма да ги каня, защото то там като се съберат с възрастните, направо ще е много весело... Гаджето иска да ми е кавалер, ама аз не искам. Кофти е да си заведеш гаджето на бала, хайде, в дискотеката може и да се отбие...

Мария: Ти и без това няма да му обръщаш внимание и само ще ти прави някакви проблеми и фасони. Няма смисъл. Балът ни ще е в „Шератън”, кувертът ни излезе по 190 лева на човек. За място, където ще седим сигурно един час и няма да ядем изобщо, защото кой иска да му се подуе

коремът в роклята?

Силвия: Даже класът ни няма да е после в една и съща дискотека. Ние нямаме никакво чувство, че сме едно цяло. Освен това и не можем да се понасяме.

Мария: Много мои приятели няма да ходят на бала, за да си купят кола - един голф или нещо такова. Те, момчетата, повечето това ги вълнува.

Книги, филми, чат и чалга

- Какво правите в свободно си време, четете ли книги, какви филми ви харесват...

Силвия: Аз рядко чета, „Хари Потър” изчетох, „Шестото клеймо”, „Шифърът на Леонардо”... Прочетох „Железният светилник”, заради училище, но ми стана интересно и искам да прочета и другите части.

Мария: Повечето книги, които са прочетени, са от училище. Филми гледам разтоварващи или приключенски от типа на „Индиана Джоунс”, комедии. Ти сядаш пред телевизора, за да се разтоварваш. Изобщо не ги обичам драмите или разни кървища... Животът е достатъчно труден, за да се натоварваш допълнително.

Силвия: Гледам американски лигни, комедии. Не съм сменяла „Фокслайф”, откакто го има. Нямам време да гледам много филми... Ходя на училище, после веднага на базата, там ми отнема минимум три часа, особено през лятото там ни скапват направо...

Мария: Винаги намираш нещо, с което да се занимаваш, ще свалиш някой филм, или ще чаткаш. Ние двете прекалено много чатим. Пред компютър сме постоянно, като сме си вкъщи, това ни е заниманието. Вече е навик, отивам да се преобличам и пускам компютъра да загрява, докато се оправя....

- Влизате ли в сайтовете за запознанства?

Мария: Имаме регистрации в такива сайтове... Аз имам оттам няколко приятели, които се оказаха доста интересни хора. То е интересно да висиш и да си чатиш с различни хора, аз обожавам да се запознавам...

Силвия: На мен сегашното ми гадже е оттам... От три години чатя. Всички от класа разправят, че е супер тъпо, обаче като се приберат вкъщи, веднага сядат на компютъра и почват да си чатят. Иначе

обясняват, че това е много лошо и е простащина. Като с чалгата, много е смешно, как всички обясняват, че не слушат чалга, а в следващия момент точно това си пускат.

Мария: Уж слушат метъл и в следващия момент, ау, знаеш ли колко е готина тая песен, а тя си е чалга.

- Вие слушате ли чалга?

Силвия: Слушам си чалга, но сега не толкова. Нещо ме дразни, само заради това, че са много еднообразни. Аз не мога да различа Гергана от Емилия, от Андреа, всичките са ми еднакви. Песните са станали абсолютно еднакви. По купони се слуша чалга, нямаме избор. То дори и да не искаш, всички останали това слушат. Преди бях луда по „Погледни ме във очите” на Камелия, купих си албум на Гергана... като се появи си купих даже албума ѝ.

Мария: Слушам всичко. Новите песни от чалгата ги избягвам, слушам повече ретро. Ретро-чалга. Тя си е култова просто. „Селската баня”, старите отпреди време. Азис може да пее, но прекалено много се лигави и това дразни хората.

Утре следва: Двама абитуриенти за алкохола, наркотиците, момичетата, училището, чалгата...